

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 15Csp/342/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216217918
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2216217918.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, proti žalovanému: U. G., K.. XX.XX.XXXX, O. W.W. XXX, J., o zaplatenie 7.684,- eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 4.025,83 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 1.130,74 eur a s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 4.025,83 eur od 11.11.2016 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd zaviazže žalovaného k zaplateniu istiny vo výške 7.684,- eur eur spolu s príslušenstvom podľa žalobného návrhu a k náhrade trov konania titulom nesplateného úveru poskytnutého vo výške 8.250,- eur. Svoj žalobný nárok žalobca v žalobe, ako aj v jej doplnení neskoršími podaniami odôvodnil tým, že pôvodný veriteľ (Poštová banka, a.s.) uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 09.01.2012, žalovaný mal poskytnutý úver splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach po 147,27 eur riadne a včas, avšak si svoj záväzok neplnil a do podania žaloby uhradil z vyššie uvedenej zmluvy sumu 4.224,17 eur. Jeho predčasne zosplatený dlh ku dňu podania žaloby tak predstavuje žalobný nárok. Pôvodný veriteľ v priebehu konania postúpil zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2017 zo dňa 09.02.2017 svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu.

2. Žalobu s prílohami a procesné poučenia podľa C.s.p., spolu s výzvou, aby sa k žalobe s prílohami vyjadril v lehote 10 dní, súd doručil žalovanému do vlastných rúk, žalovaný sa však k doručenej žalobe vôbec nevyjadril.

3. Vo veci bolo nariadené pojednávanie, ktoré súd vykonal v súlade s príslušnými ustanoveniami C.s.p. v neprítomnosti neospravedlneného žalovaného, ktorý nepožiadal o jeho odročenie. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a podstatným obsahom spisu (žaloba č.l. 1-35, zmluva o úvere z 09.01.2012 č.l. 4 + VOP č.l. 8-28, výzva na úhradu dlžnej sumy s vrátenou obálkou nedoručenej zásielky č.l. 29, sadzobník poplatkov č.l. 30-33, návrh na zmenu žalobcu a prílohy č.l. 46-55, vyjadrenie žalobcu s prílohami vrátane výpisu z účtu a zápočtu úhrad na úroky zo dňa 10.03.2017 č.l. 58-67, doplnenie príloh žaloby s predchádzajúcou výzvou z 14.01.2014 a s vrátenou obálkou nedoručenej zásielky č.l. 99-104, vyjadrenie žalobcu k výzve s prílohami z 04.04.2019

č.l. 124-138), ako aj prednesom právneho zástupcu žalobcu, ktorý na pojednávaní k tvrdeniu žalobcu o splnení všetkých obsahových náležitostí zmluvy doplnil, že v zmluve je síce predtlačené, že spotrebiteľ žiada o poistenie schopnosti splácať úver, avšak pri tomto vyhlásení mal stále možnosť nevybrať si konkrétny produkt poistenia, čím by k uzavretiu poisťovnej zmluvy nedošlo. Právny zástupca žalobcu ďalej vysvetlil k povinnej náležitosti zmluvy - údaj o celkovej čiastke úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, že tento údaj síce nie je v zmluve osobitne vyjadrený, avšak je možné ho vypočítať spočítaním týchto súm: celková výška úveru, celkové náklady úveru a celková suma poistenia. Uvedené je vyjadrené pod tabuľkou tak, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Právny zástupca žalobcu potvrdil, že celková výška úveru, t.j. čerpania bola suma 8.250,- €, pričom žalovaný na tento úver doteraz celkovo uhradil sumu 4.224,17 €.

4. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav veci: Pôvodný veriteľ (Poštová banka a.s.) je spoločnosť, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov (banková činnosť). Žalovaný ako dlžník nekonal v predmetnej sporovej veci v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Žalobca a žalovaný dňa 09.01.2012 uzavreli úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorou bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 8.250,- eur s ročnou úrokovou sadzbou 15,9 %, RPMN 18,12 %, s konečnou splatnosťou 15.01.2022 a s počtom a výškou splátok: 120 x 147,27 eur. V súlade s článkom 9 Obchodných podmienok pre predmetný druh spotrebiteľských úverov v znení účinnom od 01.08.2011 vyhlásil žalobca listom zo dňa 30.01.2014 (č.l. 136) mimoriadnu splatnosť úveru, čím vznikla žalovanému povinnosť jednorazovo uhradiť banke celú zostávajúcu časť pohľadávky z úveru vyčíslenú v tomto liste v celkovej výške 8.265,57 eur. Žalovaný od poskytnutia úveru zaplatil celkovo sumu 4.224,17 eur, pričom počas konania už nevykonal žiadne úhrady. Žalobca si v tomto konaní uplatnil voči žalovanému nezaplatený zvyšok istiny úveru vo výške 7.684,- eur, úroky vyčíslené ku dňu 10.11.2016 vo výške 3.710,91 eur, riadny úrok vo výške 15,90 % ročne zo sumy 7.684,- eur od 11.11.2016 do zaplataenia a úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 7.684,- eur od 11.11.2016 do zaplataenia. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.02.2017, ktorá bola uzatvorená medzi pôvodným žalobcom ako postupníkom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, ako postupníkom, bola pohľadávka pôvodného žalobcu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplataenie je predmetom tohto konania, postúpená na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692. Na základe tejto skutočnosti bola na návrh pôvodného žalobcu pripustená v predmetnom konaní uznesením súdu zmena žalobcu na BENCONT COLLECTION, a.s., čím mal súd osvedčenú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto spore.

Podľa ust. § 290 C.s.p. spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

5. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný uzavrel predmetnú zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka ako spotrebiteľ. Žalobca sa domáhal svojich nárokov z titulu zmluvy, ktorou boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky a tento sa zaviazal vrátiť ich v dohodnutých mesačných anuitných splátkach spolu s príslušným úrokom. Pretože žalobca ako veriteľ poskytoval spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaný ho neprijímal na takéto účely, spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zmluva z 09.01.2012 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) cit. zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom, pričom na daný právny vzťah sa vzťahujú predovšetkým ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ďalej aj ust. § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). V zmysle ust. § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) bolo potrebné preskúmať, či v listinách tvoriacich zmluvu, sú obsiahnuté všetky zákonom určené náležitosti.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené v tomto ustanovení pod písm. a) až y).

Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ (v znení platnom od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 369 ods. 1 Obch. zák. ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ust. 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania (s prihliadnutím a skutočnosť, že sa jedná o právny vzťah, ktorý vznikol do 31.01.2013) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

6. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predložená zmluva bola uzatvorená platne, má písomnú formu a všetky jej náležitosti sú na listinách, ktoré tvoria súčasť zmluvy, pričom na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 8.250,- eur. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že predmetná zmluva neobsahuje všetky náležitosti určené citovaným ustanovením § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to údaj o celkovej čiastke úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a to ani jej presným vyčíslením, a ani iným zrozumiteľným spôsobom v zmysle čl. 10 ods. 2 písm. g) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48 EES zo dňa 23. apríla 2008, ktorej úplnou transpozíciou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, ktorý túto povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvádza v § 9 ods. 2 písm. j) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. V predmetnej úverovej zmluve sú jej podstatné zákonné náležitosti uvedené v tabuľkovej forme okrem uvedenia celkovej čiastky úveru, ktorú je povinný spotrebiteľ zaplatiť, ktorá náležitosť je iba slovne napísaná drobnými písmenami pod ostatnými náležitosťami takto: „Celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom“. Vychádzajúc z tohto doslovného vyjadrenia a údajov o zmluve, kde je výška úveru v sume 8.250,- eur a celková výška nákladov spojených s úverom 8.526,28 eur, celková čiastka úveru, ktorú je povinný spotrebiteľ zaplatiť, by predstavovala sumu 16.776,28 eur. Vychádzajúc ale z počtu a výšky dohodnutých splátok úveru, t.j. 120 splátok po 147,27 eur, táto celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, v skutočnosti činí vyššiu sumu 17.672,40 eur.

7. Z uvedeného je zrejmé, že pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov žalobca do celkových nákladov spojených s úverom nezahrnul poistné na poistenie schopnosti splácať úver, ktoré mal žalovaný platiť vo výške 8,27 eur mesačne (viď čl. 60, a ktoré bolo zahrnuté v dohodnutej mesačnej splátke (147,27 eur). Tento postup žalobcu pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov však nebol podľa posúdenia súdu správny, nakoľko z ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> vyplýva, že i poistné, pokiaľ spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo

aby ho získal za ponúkaných podmienok, treba zahrnúť do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z.). O tom, že žalovaný na poistenie schopnosti splácať úver pristúpiť musel, ako aj že bez takéhoto dojednaní by k uzavretiu úverovej zmluvy za uvedených podmienok nedošlo, niet, so zreteľom na obsah úverovej zmluvy pochyb, a ani žalobca počas konania nepreukázal opak (žalobca bol aj súdom vyzvaný k vyjadreniu sa k splneniu povinných obsahových náležitostí zmluvy, a to aj konkrétne k naplneniu tejto náležitosti priamo na pojednávaní). Vyplýva to predovšetkým zo štruktúry samotnej zmluvy, ktorá vo svojom formulárovom vyhotovení v časti [2] vôbec nevytvára priestor pre prípadné odmietnutie poistenia spotrebiteľom a upravuje poistenie ako imanentnú súčasť právneho vzťahu bez alternatívy v podobe i prípadného nepoistenia. Nakoľko v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov (táto je vypočítaná na základe sumy 16.776,28 eur a nie celkovej sumy splátok k zaplateniu $120 \times 147,27 = 17.672,40$ eur) v neprospech spotrebiteľa, úver poskytnutý žalovanému je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy.

8. Zmluva taktiež neobsahuje údaj spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, hoci je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN, pretože spotrebiteľ by inak nemohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vsúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy a posúdiť rozsah svojho záväzku. Z vyššie uvedeného je zrejme, že údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, nie je v predmetnej zmluve vyjadrený dostatočne určitým a zrozumiteľným spôsobom, nevyvolávajúc pochybnosti u spotrebiteľa o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť titulom uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom ako to vyplýva z vyššie uvedeného, veriteľ zároveň pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov vychádzal z nesprávnej výšky celkových nákladov spojených s úverom, v dôsledku čoho je potom nesprávny aj údaj o RPMN a ďalej aj údaj o celkovej čiastke úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ako súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Spotrebiteľ tak bez presného číselného uvedenia celkovej čiastky, ktorú je povinný zaplatiť a bez uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN nemá možnosť bez akýchkoľvek pochybností posúdiť rozsah svojho záväzku. Vzhľadom na vyššie uvedené rozdielne možnosti určenia týchto údajov je preto namieste trvať na presnom vyčíslení sumy, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť so súčasným uvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN (k uvedeným záverom pozri napr. rozsudky KS KE sp. zn. 6Co/18/2019 z 19.02.2019 a KS PO sp. zn. 7Co/141/2018 z 28.02.2019). Keďže neuviedenie, resp. netransparentné a nesprávne uvedenie vymenovaných obligatórnych obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, súd považoval v zmysle ust. § 11 ods. 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

9. Súd na doplnenie dôvodov uvádza, že zmluva neobsahuje ani údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradiu, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia tak ako to vyžaduje § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere, je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože spôsob započítavania jednotlivých splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky (čo podľa predmetnej zmluvy nemôže bežný spotrebiteľ identifikovať vôbec) je ukazovateľom výhodnosti úveru, pričom neuviedenie tejto náležitosti v zmluve objektívne spochybňuje možnosť žalovaného ako spotrebiteľa posúdiť rozsah podstatných zložiek jeho záväzkov z úveru (istina, jej amortizácia, úroky, iné poplatky), a to v jednotlivých časových úsekoch splácania úveru (splácanie časti istiny, úrokov a poplatkov v konkrétnych splátkach).

10. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z uvedených dôvodov žalobca mal nárok len na zaplatenie istiny 8.250,- eur, t.j. len na vrátenie poskytnutého spotrebiteľského úveru bez akéhokoľvek navýšenia, teda bez úrokov z úveru a poplatkov (napr. za poistenie). Predmetný úver bol pre omeškanie

s platením mesačných splátok v súlade s úverovou zmluvou (článok 9 Obchodných podmienok pre predmetný druh spotrebiteľských úverov v znení účinnom od 01.08.2011) a zákonnou úpravou (§ 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka - predchádzajúca výzva z 13.01.2014 na č.l. 29) predčasne zosplatnený ku dňu 30.01.2014, čím vznikla žalovanému povinnosť jednorazovo uhradiť veriteľovi celú zostávajúcu časť úveru. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalovaný pri predmetnom úvere celkovo uhradil sumu 4.224,17 eur. Na základe uvedeného je preto žalovaný povinný podľa bezúročnej a bezpoplatkovej zmluvy zaplatiť žalobcovi zvyšok nezaplatenej istiny (8.250,- eur - 4.224,17 eur), t.j. 4.025,83 eur, ktorú sumu súd žalobcovi priznal vo výroku I tohto rozsudku. Omeškaním žalovaného vznikol žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy, a to v sume 1.130,74 eur pri úrokoch vzniknutých do 10.11.2016 a vo výške 5,25 % ročne od 11.11.2016, t.j. odo dňa nasledujúceho po vyhotovení žaloby, až do zaplataenia. Úroky z omeškania boli žalobcovi priznané len z dlžnej istiny, na ktorú má žalobca na základe vyššie uvedeného záveru nárok, a teda do 10.11.2016 vo vyčíslenej výške 1.130,74 eur (8,93 eur + 1.121,81 eur - vid' č.l. 127 spisu), a od 11.11.2016 do zaplataenia vo výške 5,25 % ročne zo sumy 4.025,83 eur (súčasť výroku I).

11. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu vo zvyšnej časti (v časti prevyšujúcej nárok priznaný vo výroku I) zamietol (výrok II).

12. Pokiaľ ide o uplatnené riadne úroky vzniknuté po predčasnom zosplatnení úveru 30.01.2014, bez ohľadu na vyššie vyslovenú celkovú bezúročnosť úveru, súd má za to, že tieto úroky by nebolo možné priznať ani z ďalšieho dôvodu. Podľa názoru súdu totiž z ust. § 502 a § 503 Obchodného zákonníka vyplýva, že dlžník je povinný na základe zmluvy o úvere platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou ako lehota splatnosti úveru. Veriteľovi teda patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, a to aj v prípade jeho predčasného zosplatnenia, pričom následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (R 59/1998). Takýto záver je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zafaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14). V podstate ide o to, že pri zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie poskytnutej istiny úveru vrátane úrokov vzniknutých (resp. kapitalizovaných) ku dňu zosplatnenia úveru a má právo získať okamžite späť celú sumu poskytnutých (požičaných) peňazí, a teda na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na riadne úroky za poskytnutie (požičanie) peňažných prostriedkov aj po zosplatnení úveru. V opačnom prípade by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby ku zmene záväzku nedošlo, pričom spotrebiteľovi by už neboli garantované práva, ktoré mu v súvislosti s dohodnutým splácaním úveru vyplývali zo zmluvy pred vyvolanou zmenou. Ba čo viac veriteľ by mohol úroky inkasovať aj v oveľa väčšom rozsahu a v kratšej dobe, než na základe pôvodného splátkového kalendára, nakoľko by už nebol ohraničený postupnosťou splácania úrokov z istiny a ani dohodnutým celkovým rozsahom úrokov z úveru a dlžník by musel platiť riadne úroky z celej dlžnej istiny bez akéhokoľvek časového a objemového limitu až do úplného zaplataenia tejto istiny (žalobca totiž žiadané úroky nelimitoval ani pôvodne dohodnutou celkovou sumou úrokov vypočítanou podľa pôvodného splátkového kalendára, na ktoré úroky by mal žalobca nárok pri riadnom splácaní úveru počas doby trvania zmluvného vzťahu). Jednorazovým zosplatnením úveru vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie (podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.), keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto zmluvná úprava pri spotrebiteľskom vzťahu pre obchádzanie zákona (a to najmä zákonných ustanovení uvedených v tomto a v predchádzajúcom bode odôvodnenia, a v toho dôsledku aj ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka) podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná, resp. taká zmluvná úprava je taktiež na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo takú zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2

Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014).

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

13. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 2 C.s.p., pričom tento nárok nepriznal ani jednej zo strán sporu, ktoré boli v predmetnej veci úspešné aj neúspešné v takmer rovnakom rozsahu (výrok III).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).